

Zadeva C-595/23 [Cuprea]ⁱ**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

26. september 2023

Predložitveno sodišče:

Corte di appello di Napoli (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

7. september 2023

Kazenski postopek zoper:

EDS

[...] (ni prevedeno)

CORTE DI APPELLO DI NAPOLI

Sezione specializzata per le misure di prevenzione (PRITOŽBENO SODIŠČE V NEAPLJU, specializirani oddelek za preventivne ukrepe, Italija)

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

o predložitvi vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z veljavnostjo in razlago aktov institucij Unije (člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije)

PREDLOG ZA NUJNI POSTOPEK PREDHODNEGA ODLOČANJA

(člen 107 Poslovnika Sodišča Evropske unije)

Corte di Appello di Napoli, sezione specializzata *ope legis* per le misure di prevenzione (pritožbeno sodišče v Neaplju, specializirani oddelek, ki je na podlagi zakona pristojen za preventivne ukrepe, Italija) [...] (ni prevedeno)

v vmesnem postopku v zvezi z izvršitvijo, ki ga je sprožil:

EDS [...] (ni prevedeno) [podatki vlagatelja predloga]

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

na podlagi vloge, vložene 15. maja 2023, s katero se predlaga, naj se iz schengenskega informacijskega sistema (SIS) izbriše razpis ukrepa, vnesen na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ga je zoper EDS izdala država članica Romunija, in sicer zaradi izvršitve obsodilne sodbe št. 148 z dne 10. julija 2017, ki jo je v kazenski zadevi izreklo Curtea de Apel București (pritožbeno sodišče v Bukarešti) in jo je Înalta Curte de Casație și Justiție a României (vrhovno kasacijsko sodišče Romunije) spremenilo s sodbo št. 32/A z dne 7. februarja 2019;

[...] (ni prevedeno) [nacionalni postopek]

UGOTAVLJA

1. Dejansko stanje

Romunija je izdala evropski nalog za prijetje št. 6536/2/2008 z dne 8. februarja 2019, ki ga je Curtea de Apel București (pritožbeno sodišče v Bukarešti) odredilo zaradi izvršitve obsodilne sodbe št. 148 z dne 10. julija 2017, ki jo je navedeno sodišče izreklo v kazenski zadevi ter je postala pravnomočna in izvršljiva na podlagi sodbe Înalta Curtea de Casație și Justiție (vrhovno kasacijsko sodišče) 32/A z dne 7. februarja 2019, ki je prvonavedeno sodbo v delu, ki se je nanašal na kazensko sankcijo, izrečeno EDS, delno spremenilo in EDS obsodilo na kazen petih let in šestih mesecev zapora.

Obenem je Romunija v skladu s členom 26(1) Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 (*o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah*) v schengenski informacijski sistem (SIS) vnesla razpis ukrepa za prijetje EDS zaradi njegove predaje Romuniji, ki je temeljil na evropskem nalogu za prijetje št. 6536/2/2008 z dne 8. februarja 2019.

EDS je bil zato 13. januarja 2020 prijet v Italiji, v zvezi z njim pa je pri Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju, Italija), ki je pristojno za izvršitev evropskega naloga za prijetje, začel teči postopek.

Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju) je z odločbo št. 20/2020 z dne 15. septembra 2020, ki je postala pravnomočna 26. septembra 2020, zavrnilo predajo EDS Romuniji in obenem priznalo kazensko obsodbo, ki je bila izdana v Romuniji in na kateri temelji evropski nalog za prijetje, ter odredilo, da se bo izrečena kazen zapora izvršila v Italiji v skladu z italijanskim nacionalnim pravom.

Kazen zapora, ki je bila izrečena EDS in jo je priznalo italijansko sodišče, se je začela v Italiji v skladu z italijanskim nacionalnim pravom dejansko izvrševati 15. julija 2022.

Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju), ki je sodišče, pristojno za izvršitev priznane kazni zapora, je nato s sklepom z dne 11. oktobra 2022, zoper katerega v skladu s členom 673 italijanskega codice di procedura penale (zakon o kazenskem postopku) ni mogoče vložiti pritožbe, odločilo o prenehanju izvrševanja zadevne kazni zapora in hkrati razveljavilo odločbo o priznanju te kazni, saj kazenska obsodba, ki je bila izdana v Romuniji in je bila zaradi izvršitve priznana v Italiji, ni bila več izvršljiva.

Kljub zavrnitvi predaje in sočasnemu priznanju obsodbe zaradi njenega izvrševanja v Italiji ter dejanske izvršitve te obsodbe v skladu z italijanskim nacionalnim pravom pa Romunija na podlagi člena 55 Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta iz 28. novembra 2018 še ni izbrisala ukrepa, ki ga je razpisala za EDS, prav tako pa še ni preklicala evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala zanj.

Ministero della Giustizia (ministrstvo za pravosodje, Italija) je Romuniji 24. avgusta 2022 posredovalo zahtevo za izbris zadevnega razpisa ukrepa. Romunija je v odgovoru z dne 30. avgusta 2022 navedla, da evropskega naloga za prijetje ne bo preklicala, ker je bilo Sodišču Evropske unije predloženo vprašanje za predhodno odločanje, zaradi česar je bilo odločanje v tem postopku prekinjeno.

Pritožbeno sodišče v Bukarešti je vprašanje za predhodno odločanje, ki je bilo predloženo Sodišču Evropske unije, s sodbo z dne 2. februarja 2023 umaknilo in zavrnilo predlog EDS za preklic evropskega naloga za prijetje in izbris razpisa ukrepa iz SIS.

Italijansko ministrstvo za pravosodje je zato Curtea de Apel București (pritožbeno sodišče v Bukarešti) (dopis z dne 9. marca 2023) in romunskemu ministrstvu za pravosodje (dopis z dne 9. maja 2023) posredovalo zahtevo za preklic evropskega naloga za prijetje in izbris razpisa ukrepa iz SIS.

Înalta Curte de Casație și Justiție a României (vrhovno kasacijsko sodišče) je s sodbo z dne 11. marca 2023 zavrnilo pritožbo, ki jo je vložil EDS, in rabsodilo, da je Italija priznala kazensko obsodbo, izdana v Romuniji, zaradi njene izvršitve, zato so vsa vprašanja, ki se nanašajo na izvrševanje te sodbe, v izključni pristojnosti italijanskega izvršitvenega sodišča, ki je sodišče države izvršiteljice, odgovorne za izvršitev priznane obsodbe.

EDS je v teh okoliščinah pri Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju), ki je izvršitveno sodišče, ponovno vložil procesni predlog v zvezi z izvrševanjem zadevne obsodbe, v katerem je navedel, da Romunija evropskega naloga za prijetje še vedno ni preklicala, prav tako pa iz SIS še ni izbrisala razpisa ukrepa, čeprav je bila zahteva za njegovo predajo, ki jo je Romunija predložila na podlagi evropskega naloga za prijetje, zavrnjena ter je bila kazenska obsodba, ki je bila izrečena v Romuniji in na kateri temelji evropski nalog za prijetje, priznana v Italiji in se je izrečena kazen zapora v Italiji dejansko začela, nato pa tudi prenehala izvrševati.

EDS v postopku pred predložitvenim sodiščem trdi, da je neuspešno izčrpal vsa pravna sredstva, ki jih določa romunsko pravo, in da se je znašel v dejanskem položaju, v katerem se nezakonito omejujeta njegova osebna svoboda in pravica do prostega gibanja, saj je lahko do izbrisa ukrepa, ki je bil v zvezi z njim razpisan v SIS, prijeto v kateri koli državi članici, v katero odpotuje.

EDS je v podkrepitev te trditve predložil dokaze, iz katerih je razvidno, da se je 9. avgusta 2021, to je po tem, ko je Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju) z odločbo zavrnilo njegovo predajo, in preden se je priznana kazen zapora začela izvrševati, odpravil na počitnice v Grčijo, kjer ga je na podlagi zadevnega evropskega naloga za prijetje, ki ga je Romunija izdala 8. februarja 2019, prišla policija, ki ima krajevno pristojnost na otoku Mikonos. Pritožbeno sodišče za Egejske otoke (Grčija) naj bi ob koncu postopka izdalo odločbo z dne 8. septembra 2021, s katero naj bi predajo EDS zavrnilo z obrazložitvijo, da je bila obsodba, na kateri je temeljil evropski nalog za prijetje, po predhodni zavrnitvi predaje že priznana v Italiji z namenom njene izvršitve.

EDS je Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju), ki je sodišče, pristojno za izvršitev priznane kazni zapora, zaradi varstva osebne svobode in pravice do prostega gibanja zato predlagal, naj odredi izbris razpisa ukrepa iz SIS in preklic evropskega naloga za prijetje ali, podredno, naj Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje v zvezi z razlago in veljavnostjo aktov institucij Unije.

2. Pravila italijanskega nacionalnega prava

Člen 18a legge n. 69 del 22.4.2005 (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri*) (zakon št. 69 z dne 22. aprila 2005 o določbah za uskladitev nacionalne zakonodaje z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami) je v različici, ki je veljala ob izdaji odločbe, s katero je bila predaja EDS Romuniji zavrnjena, določal, da lahko pritožbeno sodišče predajo zavrne „če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, in je zahtevana oseba državljan Italije ali državljan druge države članice Evropske unije, ki zakonito in dejansko prebiva ali se nahaja na ozemlju Italije, ter če pritožbeno sodišče odredi, da bo kazen ali ukrep izvršilo v Italiji v skladu s svojim nacionalnim pravom“.

Ker je Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju) menilo, da so bili navedeni pogoji v zvezi z EDS izpolnjeni, je z odločbo št. 20/2020 zavrnilo predajo in odredilo, da bo kazen zapora, izrečeno s kazensko obsodbo, ki je bila izdana v Romuniji in na kateri temelji evropski nalog za prijetje, izvršilo v Italiji v skladu z italijanskim nacionalnim pravom.

Člen 24 decreto legislativo n. 161 del 07.9.2010 (*Disposizioni per conformare il diritto interno alla Decisione quadro 2008/909/GAI relativa all'applicazione del principio del reciproco riconoscimento alle sentenze penali che irrogano pene detentive o misure privative della libertà personale, ai fini della loro esecuzione nell'Unione Europea*) (zakonska uredba št. 161 z dne 7. septembra 2010 o določbah za uskladitev nacionalne zakonodaje z Okvirnim sklepom 2008/909/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji) določa, da mora pritožbeno sodišče, če zavrne predajo, ki se zahteva na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki temelji na kazenski obsodbi, in odredi izvršitev kazenske sankcije na ozemlju Italije, obenem priznati tujo kazensko obsodbo, na kateri temelji evropski nalog za prijetje, z namenom njene izvršitve v Italiji, če so za to izpolnjeni določeni pogoji.

Ker je Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju) menilo, da so bili navedeni pogoji v zvezi z EDS izpolnjeni, je z odločbo št. 20/2020 naprej zavrnilo predajo in odredilo, da se kazen zopora izvrši v Italiji, nato pa kazensko obsodbo, izdano v Romuniji, priznalo zaradi njene izvršitve.

Člen 16 zakonske uredbe št. 161 z dne 7. septembra 2010 določa, da se kazenska sankcija po izdaji odločbe o priznanju izvrši v skladu z italijansko zakonodajo, [...] (ni prevedeno) vključno s pravili o pomilostitvi.

Ker so bili ti pogoji v zvezi z EDS izpolnjeni, je na podlagi pravil o pomilostitvi, ki jih določa legge n. 241 del 2006 (zakon št. 241 iz leta 2006), prišlo do odpustitve preostalega dela priznane kazenske sankcije (petih let in šestih mesecev zopora), in sicer v trajanju treh let zopora.

Člen 7 zakonske uredbe št. 161 z dne 7. septembra 2010 določa, da se, če Italija izvršitev kazenske obsodbe, izrečene v Italiji, prenese v tujino, izvrševanje zadevne kazenske sankcije prekine takoj, ko se izvrševanje te sankcije začne na ozemlju države izvršiteljice, razen če se obsojena oseba izogiba izvršitvi oziroma prestajanju kazni.

Italijansko nacionalno pravo torej določa, da država izdajateljica, kadar tujo kazensko obsodbo, ki jo je izdalo sodišče države članice Evropske unije, zaradi njenega izvrševanja prizna druga država članica in se začne kazenska sankcija izvrševati v državi izvršiteljici, ni več pristojna za izvrševanje te kazenske sankcije, razen če obsojena oseba pobegne.

Ker je bila predaja, ki se je zahtevala na podlagi evropskega naloga za prijetje, zavrtnjena ter je bila kazenska obsodba, izdana v Romuniji, priznana zaradi njene izvršitve v Italiji in se je začela kazen zopora v Italiji tudi dejansko izvrševati, se zdi, da ima EDS pravico do preklica evropskega naloga za prijetje, ki ga je v zvezi z njim 8. februarja 2019 izdala Romunija, pa tudi pravico do izbrisa razpisa ukrepa, ki je bil na podlagi tega naloga vnesen v SIS.

Ker Romunija evropskega naloga za prijetje ni preklicala in zlasti ker iz SIS ni izbrisala zadevnega razpisa ukrepa, to pomeni neposreden, trenuten in konkreten poseg v osebno svobodo EDS in njegovo pravico do prostega gibanja v Evropski uniji, saj je lahko prijet ob prehodu katere koli meje Evropske unije.

Italijansko nacionalno pravo pa italijanskemu sodišču, ki je sodišče države izvršiteljice, ne daje pristojnosti za odreditev preklica evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala druga država članica izdajateljica, ali za izbris razpisa ukrepa, ki ga je v SIS vnesla druga država članica izdajateljica.

To pomeni, da predlogu, ki ga je podal EDS, z uporabo italijanskega nacionalnega prava v sedaj veljavni različici ni mogoče ugoditi, saj država izvršiteljica ni pristojna za odreditev preklica evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala država izdajateljica, ali za odreditev izbrisa razpisa ukrepa, ki ga je v SIS vnesla država izdajateljica.

Zato je treba to ugotovitev preučiti glede na pravila prava Unije, da bi presodili, ali je mogoče to pravo razlagati tako, da sodišču države izvršiteljice daje tovrstno pristojnost, in ga v tem smislu tudi uporabiti.

3. Pravila prava Evropske unije

Člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 (*o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami*) določa, da lahko pravosodni organ izvršitvene države članice zavrne predajo, če je bil nalog izdan zaradi izvršitve zaporne kazni, obsojena oseba pa je državljan izvršitvene države ali se nahaja v njej ali je prebivalec te države, in se izvršitvena država zaveže, da bo izvršila kazen v skladu s svojim notranjim pravom.

Člen 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 (*o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji*) določa, da se v primerih, v katerih pravosodni organ države izvršiteljice zavrne predajo v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002, uporabljajo tudi pravila iz navedenega Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008, ki urejajo priznavanje zaradi izvrševanja kazenske sankcije.

Zato se v primeru, v katerem pravosodni organ države izvršiteljice zavrne predajo v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002, in odredi, da se bo kazen izvršila na ozemlju in v skladu z nacionalnim pravom te države, uporablja tudi člen 22(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008, ki določa, da država izdajateljica prekine z izvrševanjem kazenske sankcije takoj, ko se je njeno izvrševanje začelo na ozemlju države izvršiteljice (razen če se obsojena oseba pobegne).

Pravosodni organ države izvršiteljice, to je Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju), je v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 zavrnil predajo EDS in po priznanju kazenske obsodbe, ki je bila izdana v Romuniji, v skladu s členom 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 odredil, da se bo kazni zapora izvršila v Italiji v skladu z nacionalnim pravom te države.

Izvrševanje zadevne kazni se je začelo v Italiji, ki je država izvršiteljica, zaradi česar Romunija, ki je država izdajateljica, v skladu s členom 22(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 ni bila več pristojna za izvršitev sodbe, saj obsojena oseba ni pobegnila, kar je posledično pomenilo, da pogoj za uporabo izjeme od tega pravila ni bil izpolnjen.

Zdi se torej, da ima EDS pravico do preklica evropskega naloga za prijetje, ki ga je Romunija izdala 8. februarja 2019, in do izbrisa razpisa ukrepa, ki ga je ta država članica vnesla v SIS, saj je sodišče države izvršiteljice odredilo, da se izvrševanje priznane kazni zapora začne v Italiji, nato pa odločilo tudi o prenehanju njenega izvrševanja.

3.1 Preveriti je torej treba, ali pravo Unije predvideva pravne instrumente, ki omogočajo neposredno varstvo pravice obsojene osebe, da zaradi evropskega naloga za prijetje in razpisa ukrepa v SIS ni več preganjana, če se začne priznana kazenska sankcija izvrševati na ozemlju države izvršiteljice.

Člen 55(1) Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 *(o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah)* določa, da se razpisi ukrepov, ki se v SIS vnesejo na podlagi člena 26 te uredbe, izbrišejo v treh ločenih in samostojnih primerih: 1. ko je bila oseba, katere predaja se zahteva na podlagi evropskega naloga za prijetje, predana državi izdajateljici; 2. kadar je pristojni sodni organ v skladu z nacionalnim pravom preklical sodbo, na kateri je temeljil evropski nalog za prijetje; 3. po izteku veljavnosti razpisa ukrepa v skladu z določbami člena 53.

V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 55 ne določa, da je treba razpis ukrepa, ki se v SIS vnese v skladu s členom 26, izbrisati, če je bila predaja na podlagi člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 zavrnjena s sklepom o izvršitvi kazenske sankcije na ozemlju države izvršiteljice in v skladu z njenim nacionalnim pravom, ki se v smislu člena 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 sprejme po priznanju kazenske obsodbe.

Po mnenju predložitvenega sodišča je navedena opustitev zgolj posledica neuskkljenosti zakonodaje na tem področju in jo je treba dopolniti z razlago.

Razlog, zaradi katerega je treba razpis ukrepa po predaji zahtevane osebe izbrisati, je jasen: evropski nalog za prijetje je bil izvršen, zato iste osebe na podlagi tega naloga ni več dopustno iskati ali prijeti, saj ta nalog nima več nobenega učinka.

Prav tako pa je jasno, zakaj se razpis ukrepa, če zahtevana oseba ni bila predana, praviloma ne sme izbrisati: razlogi za zavrnitev predaje se namreč razlikujejo, ker so nekateri obvezni, drugi pa fakultativni, ker so nekateri začasni, saj so povezani z začasnimi pogoji ali lastnostmi iskane osebe, in ker se nekateri uporabljajo v določenih državah članicah, v drugih pa ne.

Zato je povsem razumljivo, da se razpis ukrepa, če oseba ni bila predana, iz SIS praviloma ne sme izbrisati. Ta oseba je namreč še vedno iskana in jo je treba na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki se sicer lahko izvrši v različnih krajih, ob različnem času in/ali pod različnimi pogoji, po potrebi prijeti.

To je med drugim razlog, zaradi katerega člena 24 in 25 Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 določata pristojnost posamezne države članice, da od urada SIRENE države članice izdajateljice zahteva, da razpisu ukrepa doda označitev, ki preprečuje, da bi se ukrep, ki ga zahteva razpis ukrepa v SIS, izvršil na ozemlju države članice, ki je zahtevala, da se razpisu ukrepa doda zadevna označitev. V tem primeru mora urad SIRENE države članice izdajateljice dodati tako označitev.

Po drugi strani pa ni smiselno, da zadevna pravila ne določajo, da je treba razpis ukrepa iz SIS izbrisati, če je bila predaja v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 zavrnjena na podlagi sklepa o izvršitvi kazenske sankcije na ozemlju države izvršiteljice in v skladu z njenim nacionalnim pravom, ki je bil v smislu člena 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 sprejet po priznanju kazenske obsodbe.

V takem primeru je namreč evropski nalog za prijetje, tako kot v primeru predaje zahtevane osebe državi izdajateljici, dosegel svoj namen.

Če je namreč oseba predana državi izdajateljici, je treba razpis ukrepa izbrisati iz SIS, saj je bil evropski nalog za prijetje izvršen in zato nima več nobenega učinka. V prid navedeni ugotovitvi govori tudi besedilo uvodne izjave 46 Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018, v skladu s katero bi bilo treba „[r]azpis ukrepa [...] hraniti le toliko časa, kolikor je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega je bil vnesen“.

Vendar evropski nalog za prijetje doseže svoj namen tudi, če je do zavrnitve predaje prišlo po priznanju tuje kazenske obsodbe zaradi njene izvršitve na ozemlju države izvršiteljice. Člen 22(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 namreč izrecno določa, da država izdajateljica prekine z izvrševanjem kazenske sankcije takoj, ko se njeno izvrševanje začne na ozemlju države izvršiteljice.

Zato je očitno, da je evropski nalog za prijetje dosegel svoj namen tako v primeru predaje kot tudi v primeru, v katerem je bila predaja po predhodnem priznanju tuje kazenske obsodbe zaradi njene izvršitve na ozemlju države izvršiteljice zavrnjena in se je izrečena sankcija dejansko tudi začela izvrševati.

Ker člen 55(1) Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 določa, da se razpis ukrepa iz SIS izbriše, če je oseba predana, je mogoče povsem razumno in logično trditi, da je treba v zvezi z navedeno določbo šteti, da v skladu z razlago zajema tudi podoben primer, v katerem je bila predaja zavržena po tem, ko je bila kazenska obsodba priznana zaradi njenega izvrševanja na ozemlju države izvršiteljice in se je izrečena sankcija dejansko tudi začela izvrševati. To pa zato, ker je evropski nalog za prijetje v obeh primerih dosegel svoj namen, zaradi česar je treba razpis ukrepa, ki je bil v SIS vnesen na podlagi tega naloga, izbrisati, kar je v skladu z besedilom uvodne izjave 46 Uredbe (EU) 2018/1862 z dne 28. novembra 2018, ki določa, da bi bilo treba „[r]azpis ukrepa [...] hraniti le toliko časa, kolikor je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega je bil vnesen“.

Če država članica izdajateljica, ki je v SIS v skladu s členom 26 Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 vnesla razpis ukrepa, tega razpisa ukrepa v skladu s členom 55(1) te uredbe ne izbriše, lahko država članica izvršiteljica zahteva, da tak izbris izvede urad SIRENE države članice izdajateljice, kot to določata člena 24 in 25 navedene uredbe v primerih, v katerih mora urad SIRENE države izdajateljice razpisu ukrepa dodati označitev ali, kot v obravnavani zadevi, tak razpis ukrepa izbrisati zgolj na podlagi zahteve države izvršiteljice.

Če bi obveljala taka razlaga prava Unije, bi bilo treba predlogu EDS ugoditi, saj bi morale Corte d'appello di Napoli (pritožbeno sodišče v Neaplju), ki je izvršitveno sodišče države izvršiteljice, odgovorne za izvršitev priznane sodbe, od romunskega urada SIRENE zahtevati, naj iz SIS izbriše razpis ukrepa, ki je bil v zvezi z vlagateljem tega predloga vnesen na podlagi evropskega naloga za prijetje z dne 8. februarja 2019.

Zato je treba na podlagi člena 267 PDEU predložiti vprašanje za predhodno odločanje.

4. Vprašanje za predhodno odločanje

Sodišču Evropske unije se predlaga, naj rzsodi, ali je treba:

- člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002;
- člen 22(1) in člen 25 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008;
- člene 24, 25, 26 in 55(1) Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018; in
- uvodno izjavo 46 Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018;

razlagati tako, da:

1. mora država izdajateljica, če je država izvršiteljica zavrnila predajo osebe, ki jo država izdajateljica zahteva na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazenske obsodbe, ter če je kazensko obsodbo priznala in odredila, da bo zadevno kazen zavora izvršila na svojem ozemlju in v skladu s svojim nacionalnim pravom, ter se je ta kazen dejansko tudi začela izvrševati, izbrisati razpis ukrepa, vnesenega v SIS, in preklicati evropski nalog za prijetje;
2. ima pravosodni organ države izvršiteljice, dokler država izdajateljica zadevnega naloga ne prekliče in ne izbriše razpisa ukrepa, pravico, da od urada SIRENE države izdajateljice zahteva, naj razpis ukrepa izbriše iz SIS, kar je urad SIRENE tudi dolžan storiti?

5. Predlog za nujni postopek predhodnega odločanja v skladu s členom 107 Poslovnika Sodišča Evropske unije

Sodišču Evropske unije se predlaga, naj zadevo obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, saj EDS kljub temu, da je zadevno kazen zavora, ki je predmet evropskega naloga za prijetje in je bila po zavrnitvi predaje priznana zaradi njene izvršitve v Italiji, začel in tudi prenehal prestajati, ne more potovati v nobeno državo članico Evropske unije, ne da bi mu grozila dejanska nevarnost prijetja, ki bo obstajala, dokler se razpis ukrepa, ki ga je Romunija vnesla na podlagi evropskega naloga za prijetje z dne 8. februarja 2019, ki pa nima več nobenega učinka, ne izbriše iz SIS.

Varstvo osebne svobode in pravice EDS do prostega gibanja na ozemlju Unije je namreč neposredno odvisno od odgovora na vprašanje za predhodno odločanje.

Če bi namreč odgovor na vprašanje za predhodno odločanje sledil navedbam, podanim v tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, bi bil razpis ukrepa izbrisan iz SIS, vlagatelj predloga pa bi se lahko prosto gibal na ozemlju Unije, ne da bi mu na podlagi evropskega naloga za prijetje z dne 8. februarja 2019, ki je izdala Romunija in nima več nobenega učinka, grozil odvzem prostosti.

[...] (ni prevedeno) [navedbe, namenjene nacionalnemu sodnemu tajništvu]

Neapelj [...] (ni prevedeno), 4. julij 2023.

[...] (ni prevedeno)